

det Standpunkt — det stiller jeg mig paa —, saa ville De se, i hvilken Grad Ministerens Forslag staar tilbage for det Forslag, jeg har den Ære at forsvare. Regeringen siger, at Arbejdere i visse Virksomheder under Udførelsen af deres Arbejde skulle have Forsørgelse, efter hvad jeg vilde kalde det, eller Sitring — saaledes talder Ministeren det — i de Ulykkestilfælde, som ramme dem under Udførelsen af Arbejdet, medens alle de Arbejdere, der ikke komme ind under disse Virksomheder, ikke faa en tilsvarende Forsikring, de faa slet ingen. De første, Regeringen, faa ikke blot Forsikring for Ulykker under Arbejdet, som slet ikke skylbes Arbejdet, naar f. Eks. Synlden slaar ned paa dem, eller de snuble paa en Trappe eller lignende ved Bortgangen eller Indgangen; de faa altsaa for alle Ulykker under Arbejdet. De andre derimod faa ingen som helst Sitring selv for tilsvarende Ulykker under Udførelsen af Arbejdet, i intet som helst Tilfælde faa de nogen Sitring. En Arbejder, der staar i en af Ministerens Virksomheder og rammes af Ulykken, faar Forsikring i alle Tilfælde, men en, som staar udenfor Ministerens Virksomheder, faar i intet Tilfælde Forsikring. En Husbygningsfædter, der falder paa Trappen og brækker sit Ben, medens han gaar for at hente et Redskab fra den ene Etage til den anden, faar Forsikring, men en Møbelfædter, der akkurat er i samme Tilfælde, faar ingen. Naar en Mursten falder ned og knuser en Mursvends Fod, medens han staar i Arbejdet, faar han Forsikring, men naar et Sværn falder ned paa en Smedefædter i Værkstedet, faar denne ingen. Naar Kuffen rammes af Ulykken, medens han kører for Vognmanden, faar han Sitring, men Kuffen, som kører med Grossererens i Viskørjel, faar ingen Forsikring. Jeg kunde godt gaa i det uendelige med Eksempler paa den mest meningsløse Vilkaarlighed i Ministerens Forslag. Hvorledes er det muligt at drage denne Forstel mellem de samme Folt, mellem de samme Personer i Virkeligheden, naar de endda ville sætte som Ministeren: Arbejdernes Sitring? Nu have de altsaa Valget paa det Punkt mellem Systemet i mit Forslag og i Regeringens, enten paa Slump eller efter en Forklaring, der gives i § 2, at medtage en Del Arbejdere, som ere sikrede over for alle Ulykker under deres Arbejde; og udelukke alle andre fra Sitring mod Ulykker ogsaa under deres Arbejde, ej blot hændelige, men endog Driftsulykker. Endvidere, hvorledes mene De, at man kan udelukke Folt fra Sitring i hændelige Ulykkestilfælde udenfor Arbejdet, naar vi tage

hændelige Ulykker under Arbejdet med, f. Eks. Ulykker ved Synld? Hvorfor skal en Arbejder, naar han spadserer i lovligt Hverv ude paa Marken, og Synlden rammer ham, ikke lige saa godt sikres som, naar Synet slaar ned, medens han staar ved Høvlebænten? Det er irrationelt, hvad Ministeren opstiller for Arbejdernes Vedkommende og langt fra omfattende nok, hvorimod jeg siger, at dette er et socialt Øjemed af stor Rang, og mit Forslag derfor udtaler som Grundlag, at alle Arbejdere skulle være forsikrede imod alle Ulykker, naar disse ikke ere foranledigede af Arbejderen selv, som det er bestemt i Slutningen af § 1. Dernæst har Ministeren Udtrykket „ubemidlede Arbejdere“, og det høje Flertal ligeledes. Regeringen har ved den anden Forelæggelse i sin Tid af dens Lovforslag om Alderdomsforsørgelse selv erkendt, at Ordet „ubemidlede“ er vanstelig at anvende i disse Forhold, fordi være Næringsklasser saa let glide over den ene i den anden. Dog siger man nu ikke blot som i Sygetasjeloven: „Arbejdere og ubemidlede næringsdrevende“, men siger ligefrem: „ubemidlede Arbejdere“. Jeg ser vel, at Mindretallet paa dette Punkt som paa flere har søgt at ændre i Forslaget, men det ærede Mindretal ved meget godt, at som Stillingen er, saa De ikke en eneste af Deres forbedrende Ændringer vedtagne. De faa ikke en eneste Arbejder mere ind under Loven, end Regeringen har villet. Dette Udtryk „ubemidlede Arbejdere“ er absolut uehdigt. Jeg siger derfor i mit Forslag: den, der ernærer sig af legemligt Arbejde imod Løn, bør have en vis Forsørgelse i Ulykkestilfælde, hvorledes han end ellers er stillet. Der forlanges kun, at han skal være bosat her i Riget, hvorunder jeg ogsaa indbefatter „farende under dansk Flag“, thi det lille Rige, hvor de da befinde sig, hører med til Danmark efter almindelige Særets begreber. Vil man have det udtrykt anderledes, kan det ske; hvad det her kommer an paa, er, at der forlanges Ophold, ikke Hjemsted. Efter den tytte Lov f. Eks. er det saaledes, at naar en dansk Matros sejler under tytt Flag, hører han ind under den tytte Forsikringslov, og noget tilsvarende bør være Tilfældet her. Andre Arbejdere derimod, som ernære sig ved legemligt Arbejde for egen Regning, maa, som Betingelse for at komme ind under mit Forslag, have Hjemsted og Forsørgelsesret her i Riget, Loven omfatter dem da under ethvert Ulykkestilfælde til Vands eller til Vands. Med Hensyn til dem, der arbejde for egen Regning, er det besynderligt, hvorledes